

Nowa ustawa o obligacjach – nowe wyzwania, ale i nowe problemy

Nowa ustawa o obligacjach weszła w życie 1.07.2015 r.¹. Pomimo przymiotnika „nowości” nie wprowadza ona dla rynku wielu nowych uregulowań. W obrocie istniały już bowiem wcześniej niektóre instytucje wykształcone na gruncie kontraktowym (np. zgromadzenie obligatariuszy). Pewnym *novum* są natomiast obligacje wieczyste (art. 23 u.o.). Również instytucja agenta dokumentacyjnego (art. 16 u.o.) wcześniej nie istniała w polskim systemie prawnym. Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie każdej z tych instytucji oraz problemów, które mogą spowodować.

PIOTR LESIŃSKI
KONRAD ZAWISTOWSKI

Zgromadzenie obligatariuszy

Zgromadzenie obligatariuszy – jako główne forum, na którym spotykają się obligatariusze – było powszechnie akceptowane w praktyce, pomimo braku szczególnych norm prawnych w tym zakresie. Rynek akceptował możliwość tworzenia zgromadzenia obligatariuszy na podstawie art. 353¹ k.c. Z uwagi na charakter tego przepisu (możliwość swobodnego ukształtowania treści stosunku prawnego łączącego strony), dla obligacji emitowanych do 30.06.2015 r. nie istniał jeden wspólny regulamin zwoływania oraz odbywania zgromadzenia obligatariuszy. Pod rządami u.o. z 1995 r.² to emitent wraz z na przykład, agentem emisji kształtował treść regulaminu zgromadzenia obligatariuszy. Często regulaminy te były oparte o przepisy kodeksu spółek handlowych dotyczące zwoływania walnego zgromadzenia akcjonariuszy. Doprowadziło to do obowiązywania na rynku tylu różnych regulaminów, ilu istniało emitentów. Warto w tym miejscu wspomnieć, że wraz z rozwojem regulaminów następowało ich uszczegółowienie. I tak, niektóre regulaminy zaczęły zawierać postanowienia umożliwiające zmianę warunków emisji w drodze uchwały podjętej niejednomyślnie przez obligatariuszy. Było to konsekwencją przenoszenia na grunt obligacji postanowień umów kredytowych.

¹ Ustawa z 15.01.2015 r. o obligacjach (Dz.U. poz. 238), dalej: „u.o.”.

² Ustawa z 29.06.1995 r. o obligacjach (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 730), dalej: „u.o. z 1995 r.”.